

UHANALAINEN?

Finnanest haastatteli erikoistuva lääkäri Lauri Kiehelää, joka aikoo valmistuttuaan suuntautua kivunhoitoon.

Mikä sai Sinut kiinnostumaan kivunhoidosta?

► Kiinnostus anestesiologiaan heräsi jo opiskeluaikana ollessani anestesiologialla amanuenssina HYKS:n Naistenklinikan leikkausosastolla. Sen jälkeen terveyskeskuksessa huomasin potilaiden kivunhoidon olevan vähintäänkin haastavaa ja mielenkiinto heräsi. Nämä kaksi kiinnostuksen kohdetta oli luontevaa yhdistää, vaikkakin ennen kipuklinikan jaksoa näin itseni ensisijaisesti suuntautumassa leikkaussalitaltyöhön. Erikoistumiskierrossa lyhyen kipuklinikan jakson aikana innostuin kivunhoidosta uudelleen. Mainittakoon vielä että jossain vaiheessa opiskeluaikana mietin myös psykiatria erikoisalaksi... ja sitähän kivunhoito myös jonkun verran sivuaa.

Mikä on kiehtovinta kivunhoidon erikoisalassa?

Potilaat. Onnistumisen skaala kipupotilaiden kanssa on valtava; toisaalta syöpäpotilaiden tai postoperatiivisen kivun nopeat vaihtelut ja välitön palaute, toisaalta ne pienet edistysaskeleet pitkittyneen epäselvän kiputilan kanssa soutuessa ja huovattessa. Perinteinen vastaanottotyö ja poliklinikkayhteisö tuntuu myös hyvältä vaihtelulta kun on muuten paljon "scrubseissa". Moniammatillisuus laajentaa mukavasti tajuntaa. Lisäksi mietin mahdollisuuksia mitä anestesiologialla on tulevaisuudessa tarjottavana kroonisen kivun hoitoon, varsinkin kun puudutustekniikat ovat helpottuneet UÄ-laitteiden kehityksen myötä.

Sinua voidaan pitää lähes uhanalaisena erikoistumis-suuntauk-

sesi takia. Mistä arvelet tämän johtuvan?

Ainakaan Helsingissä en ole ainoa erikoistuva joka on kiinnostunut kivunhoidon erityispätevyydestä jatkossa, mutta selkeästi ala ei ole samanlainen magneetti kuin esimerkiksi tehohoito. Anestesiologian pariin hakeutunee paljon sellaisia, joille vastaanottotyö ei ole mieluisaa. Ehkä anestesiologia myös vieraannuttaa vastaanottotyöstä koska sitä ei erikoistumisaikana juuri ole. Kipupotilailla on myös suotta maine hankalina potilaina, ahdistutaan kun potilaspapereista vilahtaa se violetti reuna. Haastava kipu ei ole yhtä kuin hankala luonne.

Tulisiko erikoistuville lääkäreille olla mielestäsi kattavampi - tai jopa pakollinen - jakso kivun hoitoon erikoistuneissa klinikoissa?

Olen harvoin pakottamisen kannalla. Erikoistumispalvelun tulisi olla paremmin muokattavissa omien kiinnostuksen kohteiden mukaan. Mahdollisuus kattavampaan kivunhoitoon perehtymiseen olisi mielekästä kun kerran kivunhoito näyttää olevan anestesiologioiden hyppysissä.

Onko Sinulla ollut erikoistumisurallasi joku opettaja, jota erityisesti arvostat?

Olen kiertänyt monta sairaalaa ja arvostamieni opettajien nimilista on pitkä. Mainitsen kuitenkin kaksi, ikään kuin myöhäisenä positiivisena palautteena. Kivunhoidossa mieleeni on jäänyt Tarja Heiskasen suvereenin keskusteleva tapa kohdata potilaansa vastaanotoilla ja osastoilla. Leikkausosalipuolella Töölössä Kreu Maisniemen tehokas käytännönläheinen

"no-nonsense" -ajattelu on tehnyt myös vaikutuksen.

Onko Sinulla perhe-elämän ja työn lisäksi "elämää suurempaa harrastusta?"

Kun kalenteri sen sallii, pakenen usein betoniviidakosta mökille, jossa paneudun kalastamiseen, metsästämiseen tai muuten vaan rauhoittumiseen.

Finnanest kiittää haastattelusta! ■

SS

Lauri Kiehelä

Syntynyt Riihimäellä 1979

Ylioppilas Helsingistä 1999

Lääketieteen lisensiaatti Tarton yliopistosta 2005

Erikoistuva lääkäri HYKS, ATEK

Lauri Kiehelä on vuoroviikoin töissä Peijaksen sairaalassa ja koti-isänä 1-vuotiaalle Eemeli-pojalle.